

bent in locis suæ jurisdictionis, sed ista facultas spectat ad episcopum, in cujus diocesi locus exemptus existit. Sac. cong. Conc., 21 Novemb. 1596; Pign., 10. cons. 151, num. 16 et 17; card. Petra, t. IV *Commentar.*, ad const. 5 *Calisti III*, sect. 2. n. 57 et seq., ubi adducit plures S. C. C. et Rotæ decisiones.

(35. Hinc ad episcopum spectat dare benedictionem concionatori, tqui prædicare debet in ecclesia conventuali ordinis militaris S. Stephani, ut declaravit sac. cong. Conc., in *Pisana jurisdictionis*, 21 Februarii 1688, in responsione ad 18. (36. Item ad episcopum diocesanum spectat dare licentiam et benedictionem prædicatoribus, qui debent prædicare in ecclesiis prioratuum religionis Hierosolymitanæ non habentium territorium separatum cum jurisdictione quasi episcopali, et vera qualitate *Nullius*. Sic sac. cong. Conc., in *Vulturariensi*, apud card. Petram, *loc. cit.*, nu. 58, ubi refert totum decretum, et etiam plures decisiones sacre Rotæ Romanæ.

(37. Ordinarius debet eligere prædicatores, nisi in contrarium sit consuetudo ab immemorabili tempore. Sac. cong. Conc., apud Zerol., in *Praxi episcop.*, part. 1, verb. *Prædicatio*, § 7; Barbosa, *De offic. et potest. episcop.*, part. III, allegat. 76, nu. 5, et in *Summ. Apostolic. decision.*, verb. *Prædicator*, nu. 12, et supra concil. *Trid.*, sess. v, cap. 2, num. 5. (38. Electio tamen, et deputatio prædicatoris in sua cathedrali spectat ad solum episcopum, nulla habita ratione consuetudinis etiam immemorabilis, quæ competet capitulo, seu episcopo cum capitulo, vel de consilio capituli. S. C. C., in *Abulens.*, 3 Augusti 1686; apud Barbosam, in *Summa Apostolic. dec.*, verb. *Prædicator*, n. 11, et supra concil. *cit.*, num. 6 et seq., et *cit. allegat.* 77, n. 6; et Pignatell., tom. IV, consult. 206, nu. 41. (39. Unde capitulum in electione prædicatoris pro ecclesia cathedrali nihil potest. Sic sac. congreg. Conc., apud Barbosam, in *Summa, loc. cit.*, n. 8, et supra conc., *loc. cit.*, num. 8, et *cit. alleg.* 76, nu. 7. Addenda sunt sequentia resoluta dubia a sac. cong. Conc., die 5 Sept. 1705; in *Urgellen.*, *juris concionandi*, vide licet:

Primo: « An concionator deputatus ab episcopo ad prædicandum in cathedrali, aliisque ecclesiis in ejus ambitu existentibus, teneatur exhibere litteras Patentales capitulo in casu, » etc.

Secundo: « An liceat capitulo seu ejus decano retinere clavem pulpiti ejusdem ecclesie cathedralis? »

Tertio: « An episcopus procedere possit per censuras in casu, quo decanus et canonici se opponant in casu, etc., non obstante quod capitulum se tuetur observantia sibi favorabili, ac præensione ordinariæ jurisdictionis super ecclesia cathedrali, ejusque ambitu? »

« Sacra congregat. die qua supra, respondit: Quoad primum et secundum, *Negative*. Ad tertium, *Affirmative*, et amplius

in omnibus. » Sic apud Scarfanton., part. III, addit. 18, num. 11 per tot, ubi multa alia adducit ad rem.

(40. Si civitas seu universitas sit in possessione nominandi et præsentandi prædicatorem pro cathedrali cum onere solvendi eleemosynam, debet manuteneri in tali possessione; at si episcopus vellet jus nominandi sibi vindicare (prout vere potest), non posset eandem ad solutionem cogere, sed teneretur de proprio expensas et eleemosynam subministrare. Sic pluries respondit sac. congreg. Conc., apud Pignatell., tom. IV, consult. 206, num. 41; et apud Monacell., part. I, tit. 11, formul. 7, num. 14, et signanter 11 Junii 1596. Decreto tenoris sequentis: « Sac. cong. Conc. censuit esse in electione episcopi, vel deputate in sua cathedrali prædicatorem, etiam quod populus illum ab immemorabili tempore eligere consuevisset; vel prædictam nominationem ipsi populo relinquere, ita ut si episcopus prædicatorem eligat, populum ad eleemosynas prædicatori erogandas non compellet. Verum si populum prædicta facultate eligendi prædicatorem uti permiserit, tunc populum ad solitas eleemosynas præstandas cogere poterit; » et in *Urbinate.*, 7 Junii 1698; in *Æsina*, 30 Septembr. 1702; in *Neocastren.*, 6 Octobr. 1703; apud Monacell., part. II, tit. 3, formul. 8, num. 3, et sic pluries respondit etiam sac. cong. Episcop.; apud Pignatell., *loc. cit.*; et Monacell., part. I, *loc. cit.*, num. 14.

(41. Nec in tali casu pensionarii mensæ episcopalis contribuere tenentur ad dictam eleemosynam taxam, seu prædicatoris mantentionis expensas. Sac. cong. Conc., in *Nullius*, 29 Maii 1649, in qua sic habetur: « Sacra congregatio Concilii censuit, pensionarios mensæ episcopalis non teneri contribuere pro rata expensis, quas episcopus annuatim solvit ex fructibus, mensæ prædicatori in cathedrali concionanti, lib. XVIII *Decret.*, p. 624.

(42. Et dato, quod episcopus ab exercitio jurisdictionis pro aliquo tempore suspendatur et detur ei vicarius Apostolicus, adhuc retinet jus talis electionis, quia si ipse solvit, debet prædicatorem in cathedrali eligere, et non vicarius Apostolicus, ut respondit sac. cong. Episcop., in *Scrana*, 13 Febr. 1699.

(43. Consuetudo immemorabilis nominandi vel præsentandi prædicatorem episcopo pro ecclesiis inferioribus non est sublata, ut decisum fuisse refert Barbosa, supra Concil. *cit.*, sess. v, cap. 2, n. 16, et Pignatell., tom. IV, consult. 206, num. 26. Unde si communitas vel dominus loci temporalis nominat prædicatorem, et solvit eleemosynam, consuetudo hujusmodi servanda est. Sac. cong. Episcop., in *Aprutina seu TheRAMEN.*, 7 Febr. 1615, S. C. Conc., in *Aquilan.*, 1 Junii 1696.

(44. Item si episcopus consueverit eligere, et communitas solvere, talis consuetudo servanda est; absque eo quod universitas seu communitas possit prætere

nominationem. Sac. cong. Conc., in *Ostunen.*, 15 Novembr. 1692; et in *Bovinen.*, 20 Jun. 1693.

(45. Si autem communitas, seu universitas, vel dominus loci temporalis nominat, et non solvit eleemosynam, tunc nisi consuetudo esset immemorabilis et probata, posset et deberet episcopus hoc jus impugnare, et sibi vindicare deputando prædicatorem pro libito; in hoc enim casu nulla concurrat æquitas, neque adest respectivitas nominationis ad eleemosynam, ut docent cardinal. de Luca, *Adnotat. ad concil.*, discurs. 4, num. 6; Monacell., part. I, tit. 11, formul. 7, num. 13.

(46. Communitas dare debet prædicatoribus mercedem dari solitam, nec potest ipsam imminuere et reducere ad certam parvam quantitatem. Sac. congreg. Concil., in *Viterbien. Civitatis Vetulæ de mense Septemb.* 1620; apud Barbosam, in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Prædicator*, num. 13, et pluries sac. cong. Episcop. et Regul.; apud Nicol., in *Floscul.*, verb. *Prædicator*, num. 21, et nuper in *Tyburina contra universitatem terræ Poli*, 4 Julii 1694, referente eminent. card. de Judice, et recurrente P. Bucciarello monacho Silvestrino. Vide verb. ALIMENTA, a n. 114 ad 116, ubi de alimentis prædicatori debitis.

(47. Episcopus prætendens, communitatem teneri præstare eleemosynam pro prædicatore cathedrali, tenetur ipse probare consuetudinem immemorabilem. Sac. cong. Conc., in *Sutrina*, 10 Mart. 1618, et 10 Julii 1617; apud Barbosam, in *Summa apostol. dec.*, verb. *Prædicator*, n. 10, et apud Sell., in *Selectis canonic.*, cap. 8, n. 11.

(48. Habentes jus nominandi prædicatorem Quadragesimalem, debent illum nominare et præsentare episcopo in termino a synodo diocæsana præscripto, vel ante festum Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, vel duobus mensibus ante Quadragesimam, alias nominatio devolvitur ad episcopum. Sacra congregat. Concil., in *Narnien.*, 24 Februar. 1625, lib. posit. fol. 383 et 446, et in *Theanen.*, 14 Aprilis 1685; apud Monacell., part. IV, ad supplement. ad tom. II, num. 110. Vel ut habet idem Monacell., part. I, tit. 1, formul. 7, num. 1, debent præsentare episcopo intra mensem Novembris Quadragesimæ præcedentem; et si præsentatus fuerit rejectus, alium per totum mensem Decemb. nominare et præsentare, alias pro illa vice jus amitterent, et ad episcopum devolveretur, et solitam eleemosynam adhuc cogenterur solvere, ut pluries decrevit sac. congregat. Episcop. et Regul.; apud Pignatell., tom. IV, cons. 206, num. 54; et Nicol., in *Flosculis*, verb. *Prædicator*, num. 1, et signanter in *Rossanen.*, 10 Decembr. 1591; in *Marsicensi*, 13 April. 1612; in *Milevitana*, 21 Jun. 1612; *Cassanen.*, 11 Jun. 1627, et nuper teste ipso Monacell., *cit.*, num. 1, declaravit sac. congregat. Conc., in *Trojana*, 14 Augusti 1700, et novissime eadem sac. congregat. Conc., in *Theanen.* 1728, ad 2 dub., respondit,

quod communitas tenetur exhibere episcopo nominationem prædicatoris per duos menses ante initium Quadragesimæ. Sic apud *Thesaur. Resolut.*, sacre congregationis Concil., tom. IV.

(49. Si tamen nominatio et præsentatio prædicatoris fiat re integra, paulo post terminum elapsus, admitti debet, saltem ex gratia. Ead. sac. cong. Episcop., in *Nucerina*, 29 Jan. 1627; apud Pignatell., l. c., num. 54.

(50. Item quando habentes jus nominandi nominaverunt, et præsentaverunt in tempore, si nominatus, et electus postea non vult, vel non potest illuc ire, non idcirco debent privari jure suo sine culpa. Eadem sac. congreg. Episcop., in *Narniensi*, 24 Febr. 1612; apud Pignatell., l. c. num. 54; et Nicol., l. c., num. 3, et eadem sac. congreg., in *Ariminen.*, 8 Februar. 1686; apud Monacell., part. II, tit. 12, formul. 8, n. 4.

(51. Nisi acciderit in ultimis diebus ante Quadragesimam, quia tunc providebit episcopus; nec universitates habentes dictum jus recusare poterunt prædicatorem vel ei eleemosynam solitam denegare. Eadem sac. congregat. Episcop., in *Montis Falisci*, 18 Septemb. 1648; apud Pignatell. et Nicol., *loc. cit.*

(52. Universitates seu alii habentes jus nominandi prædicatorem, non possunt in suis patentibus litteris uti verbis: « Eligimus et deputamus, ac electum et deputatum declaramus; » sed debent uti verbis: *Nominamus et præsentamus*, uti pluries declaravit sacra congregatio Episcoporum et Regular.; apud Pignatell., *loc. cit.*, num. 54 et sequent., et signanter in *Cæsenatensi* die 17 Septemb. 1655, et nuper sac. congregat. Concil., in *Sutrina*, 8 Maii 1686, et in *Urbinate.*, 7 Jun. 1698, et 10 Januar. 1699; apud Monacell., part. I, tit. 11, formul. 6, num. 3.

(53. Ubi sub num. 4 subjungit, quod hæc Regula etiam procedit, quamvis nominatio prædicatoris ad generalem alicujus religionis pertineret, quotiescunque, non pro religione, sed pro comoditate universitatis, quæ eleemosynam solvat, in ecclesia regulari concio habenda sit, prout censuit sac. congregat. Episcop. et Regul., in *Alatrina*, 3 Jul. 1693, proponente eminentis. card. de Judice.

(54. Prædicator destinatus ab episcopo defuncto vel electus a rectoribus antiquis, prædicare debet, nec successores possunt alium eligere. Sac. congreg. Episcop., in *Acheruntina*, 2 April. 1601 et 17 Februar. 1645, et antea in *Mazariensi*, 15 Dec. 1687, apud Pignatell., *loc. cit.*, num. 57; et apud Nicol., l. c., num. 4.

(55. Turnus seu circulus concionum, ubi est in usu, debet observari. Sac. cong. Episcop., in *Sutrina*, 4 Februar. 1611; et in *Senogalliensis*, 3 Novemb. 1612; apud Pignatell., *loc. cit.*, num. 56; et apud Nicol., *loc. cit.*, num. 7. Licet alternativa esset inter universitatem et regulares. (56. Sacra congregat. Episcoporum et Regular., in una

Augustinianorum, 22 Jul. 1646; apud Pignatell., *l. c.*, num. 56. At ubi non est in usu, non debet introduci. (57. Sacra congregat. Episcop. et Regul., in *Firmana*, 24 Januar. 1617; apud Pignatell., *l. c.*, n. 56; et Nicol., *l. c.*, num. 7.

(58. Quando partes non sunt concordēs, seu veritatis inter episcopum et communitatem, sacra congregatio solet eligere prædicatorem, vel præcipere, ut jam electus prosequatur sine præiudicio partium. Ita sæpe sacra congregat. Episcop. et Regul., et signanter in *Dertonensi*, 10 Novembris 1645, et in *Montis Falisci*, 5 Martii 1648, et alibi frequenter apud Pignatell., *l. c.*, num. 57. (59. In quo casu tenetur communitas, seu universitas elemosynam erogare. Sacra congregat. Episcop. et Regul., in *una Civitatis Plebis*, 24 Februar. 1617; apud Pignatell., *loc. cit.*, num. 57; et Nicol., *loc. cit.*, num. 6.

(60. Casu, quo parochus velit per se ipsum prædicare, debet id intimare et notificare iis, qui jus nominandi prædicatorem habent, ante tempus præfixum ad faciendam nominationem; alias habentes tale jus possent juxta consuetum libere nominare, et eorum nominatio et præsentatio valeret, essetque executioni demandanda. Sacra congregat. Episcop. et Regul., in *Senogall. inter parochum Matthæum Fabri et Universitatem Montis Novi*, 16 Mart. 1690.

(61. Ubi adest consuetudo, quod non prædicetur nisi in ecclesia cathedrali vel matrice, episcopus potest prohibere, ne prædicetur in aliis ecclesiis, etiam regularium. Sacra congregat. Episcop. et Regul., in *Dertonen.*, 10 Februar., et in *Asten.*, 6 Sept. 1604; apud Monacell., part. II, tit. 13, formul. 8, num. 5. (62. Excipiuntur tamen ecclesiæ parochiales, in quibus prædicatio verbi Dei prohiberi non potest, si parochus per se ipsum hoc munus adimpleat, cum ad id parochus teneatur ex suo officio. Vide supra num. 26, 27, 28.

(63. Episcopus prohibere potest regularibus, ne aliquo die concionentur, ut totus populus conveniat ad cathedralem. Sacra congregat. Conc.; apud Barbosam, in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Prædicator*, n. 19; et Lezanam, in *Summa quæst. Reg.*, verb. *Concionari*, n. 13; et Gavant., in *Manual. Episc.*, verb. *Concio sacra*, num. 51.

(64. Absque licentia episcopi prædicatores non possunt tempore Quadragesimæ et Adventus, aliisque temporibus commendare in pulpito pauperes et miserabiles personas. Sac. congregat. Episcop. et Regul., in *Placentina*, 20 Jul. 1619; apud Barbosam, *loc. cit.*, num. 17.

(65. Prædicatores etiam regulares tenentur emittere professionem fidei, si ab episcopo exigatur. Vide verb. *FIDEI PROFESSIO*, n. 4 et 22.

(66. Episcopus examinare potest prædicatores etiam regulares prædicare volentes in Ecclesiis, quæ suorum ordinum non sunt. Sac. Congr. Conc., in *Ugentin.*, 22 Januar. 1628; Clemens X, constit. incip. *Su-*

perna, ibi: « Posse episcopum licentiam concessurum regularibus in ecclesiis, quæ suorum ordinum non sunt, prædicare volentibus, illos, quamvis ab universitatibus aut magistratibus laicis nominatos, etiamsi episcopi antecessores per tempus immemorabile hanc licentiam absque examine concedere consueverint, quoad doctrinam examinare; si ita ipsius arbitrio, quod moderatum et discretum esse debet, visum fuerit. »

(67. Et episcopus licentiam prædicandi semel iisdem regularibus concessam ob rationabiles causas, licet occultas, prædicationem tamen concernentes, suspendere potest. Sic præcise Clemens X, in dicta constit. *Superna*, ibi: « Et licentiam prædicandi semel iisdem concessam, ob rationabiles causas, licet occultas, prædicationem tamen concernentes, suspendere. »

(68. Non potest tamen episcopus generatim prohibere regularibus, quin in Ecclesiis suorum ordinum prædicent. Sic expresse Clem. X, in d. const. *Superna*, ibi: « Non posse tamen episcopum generatim prohibere regularibus, quin in ecclesiis suorum ordinum prædicent. »

(69. Prædicatores regulares non possunt prædicare, ne quidem in ecclesiis sui ordinis, nisi prius a suis superioribus regularibus fuerint examinati, et approbati, et ab eis licentiam obtinuerint. Sic expresse concil. *Tridentin.*, sess. v, *De reform.*, cap. 2, ibi: « Regulares vero cujuscunque ordinis, nisi a suis superioribus de vita, moribus et scientia examinati et approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in ecclesiis suorum ordinum prædicare non possint. »

(70. Insuper prædicatores regulares, ut prædicent etiam in ecclesiis sui ordinis, debent prius petere benedictionem ab ordinario. Sic expresse concil. *Tridentin.*, *loc. cit.*, ibi: « Cum qua licentia personaliter se coram episcopis præsentare, et ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. » Idem statuit Gregorius XV, const. incip. *Inscrutabili*, et Clemens X, constit. incip. *Superna*, ibi: « Regulares, qui in ecclesiis sui ordinis prædicare voluerint, teneri ab episcopo diocæsano benedictionem petere. »

(71. Sufficit autem, ut regulares in ecclesiis sui ordinis prædicare possint, quod benedictionem ab ordinario petierint, quamvis illam non obtinuerint. Sic expresse Clemens X, in d. const. *Superna*, ibi: « Prædicare tamen posse, quamvis illam non obtinuerint. »

(72. Dummodo tamen episcopus expresse non contradixerit, quia si episcopus nedum non concesserit benedictionem, sed etiam contradixerit, tunc regulares nequeunt prædicare nequidem in ecclesiis sui ordinis. Sic expresse Clemens X, in dicta constit. *Superna*, ibi: « Quod si episcopus benedictionem nedum non concesserit, sed etiam contradixerit, ne in prædictis quidem ecclesiis licere regularibus prædicare eosque controventes ab illo, tanquam Sedis

Apostolicæ delegato, censuris aliisque penis ecclesiasticis in vim constitutionis fel. rec. Gregorii XV, prædecessoris Nostri incip. *Inscrutabili Dei providentia*, coerceri et puniri posse; episcopum tamen absque justa et rationabili causa contradicere non debere. » Et videtur sic prius statuisset concilium *Tridentinum*, sess. xxiv, *Reformat.*, cap. 4, ibi: « Nullus autem sæcularis, sive regularis, etiam in ecclesiis suorum ordinum, contradicente episcopo, prædicare præsumat: » et sic declaravit sacra Congr. Concil., in *una Foroliv.*, 4 Febr. 1647, ad cap. 4, sess. xxiv, *De reform.*; apud Pignatell., tom. I, consult. 325, ubi reprobat Peyrinum, Dianam, Mirandam, Villalobum, et alios, quos minus recte dicit secutum esse Barbos., *De pot. episcop.*, part. III, alleg. 76, num. 20. Vide ipsum Barbos., *ibi*, et supra concil. cit. sess. xxiv, cap. 4, *De reform.*, n. 23, ubi ad id affert litteras Urbani VIII, in forma Brevis directas emine. card. de Sandoval episcopo Giennensi sub dat. 30 Jan. 1629.

(73. Nec episcopus tenetur significare regularibus causam, ob quam contradicat eis, ne prædicent. Sic decrevisse sacram congregationem Concilii refert cum aliis Barbos., *sup. concil. citat.*, sess. xxiv, cap. 4, num. 22; et Pignat., tom. IV, consultat. 206, num. 68. Et videtur esse juxta mentem dictæ constitutionis *Superna*; in qua § 5 statuitur, episcopum non teneri significare regularibus causam ob quam confessarios a se simpliciter approbatos ad confessiones sæcularium, ab iisdem audiendis suspendat, ibi: « Nec eam teneri episcopum ipsis regularibus significare, sed Sedi Apostolicæ duntaxat, ubi eam sibi aperiri postulaverit. » Sic cum aliis Anton., *De regimine Ecclesiæ*, lib. VII, cap. 13, sub n. 9; Matthæucci, *Official. curiæ*, c. 12, n. 3 et alii.

(74. Prædicatores regulares tenentur petere benedictionem ab ordinario, etiam quando in quibusvis oratoriis sui ordinis sermonem coram populo, vel in ecclesiis, aut ad crates monasteriorum monialium sibi subjectarum, licet clausis januis, et nullus sæcularis ibi intersit, habere voluerint. Sic expresse Clemens X, in dicta constit. incip. *Superna*, ibi: « Et hujusmodi benedictionem teneri etiam regulares petere, si in quibuscunque oratoriis sui ordinis sermonem coram populo, vel in ecclesiis, aut ad crates monasteriorum sanctimonialium eorum jurisdictioni subjectarum, licet clausis januis, et nullus sæcularis ibi intersit, habere voluerint. »

(75. Hinc non possunt regulares in propriis oratoriis vel in propriis ecclesiis nequidem unum sermonem in eorum festis, etiam extra tempus Adventus et Quadragesimæ, habere coram populo sine benedictione ordinarii, ut colligitur ex citatis verbis constitutionis *Superna*, et expresse jam declaraverat sac. Congr. Conc., in *Vercellensi*, die 21 Mart. 1643; et *Tridentin.*, cap. 2, sess. xxv, et cap. 4, sess. xxiv, *De reform.*; apud Pignatell., tom. I, consultat.

266. (76. Item regulares, qui occasione recitandi rosarium in suis ecclesiis exponunt sacra mysteria, et faciunt pias exhortationes, tenentur petere benedictionem ab ordinario loci. Sic declaravit sacra congregat. Concil., in *una N.*, die 14 Aug. 1643; apud Pignatell., tom. I, consultatione 407.

(77. Tempore Quadragesimæ, Adventus, et hujusmodi longi temporis continuate prædicandi, non est necesse quod prædicatores regulares singulis diebus pro singulis concionibus petant ab ordinario benedictionem, sed sufficit, quod illam petant et obtineant in principio, ut aperte colligitur ex concilio *Tridentino*, cit., sess. IV, *De reform.*, cap. 2, ibi: « Antequam prædicare incipiant; » et pro certo tenet Matthæuc., *Official. cur.*, cap. 12, nu. 15, et alii.

(78. Regulares ad prædicandum in ecclesiis non suorum ordinum, nedum indigent benedictione, sed etiam licentia episcopi, ultra licentiam suorum superiorum. Sic expresse concil. *Tridentin.*, sess. v, cap. 2, ibi: « In ecclesiis vero, quæ suorum ordinum non sunt, ultra licentiam suorum superiorum etiam episcopi licentiam habere teneantur, sine qua in ipsis ecclesiis non suorum ordinum nullo modo prædicare possint; ipsam autem licentiam gratis episcopi concedant. » Quod confirmavit Gregorius XV, cit. constit. incip. *Inscrutabili*. (79. Unde nota quod episcopi gratis concedere debent licentiam prædicandi, ibi: « Ipsam autem licentiam gratis episcopi concedant. » Quod et expresse mandatur in *Taxa Innocentiana*, § *Si dichiara*, ibi: « Si dichiara anche illecito ogni emolumento diretto, o indiretto, e per conseguenza se ne proibisce al vescovo o prelato, vicario, e cancelliere, ed ogni altro ministro, e Familiare, ogni esazione sotto qualsivoglia pretesto, anche di mancia, e donativo, nell' infrascripte cose, cioè per la licenza, o patente di predicare, così nella Quaresima, o nell' Avvento, come in tutti li altri tempi, ed in qualsivoglia luogo. » Vide verb. *TAXA*.

(80. In locis diocæsibus distantibus, et difficilis itineris debet episcopus aliquem deputare, qui det approbationem et benedictionem. Sac. congregat. Episcop. et Regul., 20 Septembris 1583 et sacra congregat. 10 Maii 1635, quæ scripsit litteras hortatorias ad episcopos, qui per amplas habent diocæsibus, ut regularibus longe distantibus benedictionem, vel licentiam prædicandi concedant per litteras patentes, vel per suos vicarios foraneos, apud Pignatell., tom. IV, consultat. 206, numer. 76.

(81. Regulares prædicare volentes in ecclesiis suorum ordinum non spectat ad ordinarium eos examinare, sed ad eorum superiores. Sac. Congr. Episcop. et Regul., in *Salernitana*, 19 Decemb. 1610. (82. Secus autem si prædicator sit clericus sæcularis, etiam electus a regularibus, vel si regularis prædicare velit in ecclesiis aliorum ordinum etiam ab ipsis regularibus electus. Sac. Congr. Episcop. et Regul., in *Cajetana*, 15